

Liber

quia separari a filio et spiritu sancto non potest
et filio ideo sufficit solus: quia separari a patre et spiritu sancto
Ibidē non potest. Quid ei sibi vult quod ait: Si diligitis me
mandata mea servate: et ego rogabo patrem meum
et alium advocatum dabit vobis: ut vobiscum sit in
eternum: spiritus veritatis quem mundus accipere non potest:
id est dilectores mundi. Falsus enim homo non percipit
quod sunt dei. Sed adhuc potest videri: ideo dicitur: et
ego rogabo patrem et alium advocatum dabit vobis
ut vobiscum sit in eternum: quasi non solus filius sufficiat.
Ilo autem loco ita de illo dicitur: tanquam solus
omnino sufficiat. Cum venerit ille spiritus veritatis: docebit
vos omnem veritatem. Nunquid ergo separat hinc fili-
us tanquam ipse non doceat omnem veritatem: aut quasi huius-
modi tanquam ipse non doceat omnem veritatem: aut quasi si im-
pleat spiritus sanctus quod minus potuit docere filius? Di-
cant ergo si placet maiorem esse filio spiritus sancti: quem mi-
noris illo solent dicere. An quod non dicitur: ipse solus
aut nemo nisi ipse vos docebit omnem veritatem: ideo
permittitur ut cum illo docere credat et filius. Ap-
tius ergo filius separavit a scientiis his que dei sunt: ubi ait:
1. Cor. 2 Sic et que dei sunt nemo scit nisi spiritus dei: ut ita
isti pueri possint ex his dicere: quod et filium non do-
ceat que dei sunt: nisi spiritus sanctus: tanquam maior mi-
noris: cui filius ipse tantum tribuit: ut diceret: Quod
hlocutus sum vobis: tristitia implevit cor vestrum:
sed et ego veritatem dico: expedit vobis ut ego eam.
Nam si non abiero: advocatus non veniet ad vos.
Utile credentibus fuerit ut ad patrem in for-
ma servi christi ascenderet. **La. IX**

De autem dicitur: non propter inequalitatem
verbi dei et spiritus sancti: sed tanquam impedimen-
to esset presentia filii hominis apud eos que minus
veniret ille que minor non esset: quia non semetipsum
exinanivit forma sui accipiens sicut filius. Spor-
tebat ergo ut auferretur ab oculis eorum forma sui:
quam intuentes homines solum esse christum putabant quod vi-
debant. Unde et illud quod ait: Si diligeretis me:
gauderetis utique: quoniam eo ad patrem: quia pater maior
me est: propterea me oportet ire ad patrem: quia dum
me ita videtis: et ex his quod videtis: estimatis quia
minor sum patre: atque ita circa creaturam susceptum
que habitum occupati: equalitatem quam cum patre habeo non
intelligitis. Unde et illud. Noli me tangere: non dum
enim ascendi ad patrem meum. Tactus enim tanquam finis
facit notitiam. Ideoque volebat in eo esse sine
intentione cordis in se: ut his quod videbat: non putaretur.
Ascensio autem ad patrem ita videri sicut
equalis est patri: ut ibi esset finis visionis que sufficit
non ob. Aliquam ite de filio solo dicitur quod ipse sufficiat
et in eius visione merces tota permittitur delectati-
onis et desiderii nostri. Sic enim ait: Qui habet
mandata mea et custodit ea: ille est qui diligit me. Qui
autem me diligit: diliget a patre meo: et ego diligam

eum: et manifestabo me illi. Nunquid hoc: quod non di-
xit: ostendit illi et patrem: ideo separavit patrem: sed quod ve-
rum est: ego et pater unum sumus: cum pater ostendit: et filius
ostendit que in illo est. Et cum filius ostendit: etiam pater ostendi-
tur que in illo est. Sic ergo cum ait: Et ostendit illi meipsum
intelligit quod ostendit et patrem. Ita et in eo quod dicitur
Cum tradiderit regnum deo et patri: intelligit quod non
adimit sibi. Quia cum producet credentes ad con-
templationem dei et patris profecto producet ad con-
templationem suam: que dicitur: Et ostendit illi meipsum
Et ideo postquam cum dixisset illi iudas: Dne quid
factum est quod ostenditur es te nobis: et non huic mu-
do: Respondit iesus et dixit illi: Si quis diligit me:
fremum meum servabit: et pater meus diliget eum: et ad
illum veniemus: et mansionem apud eum faciemus. Ecce
quod non solum seipsum ostendit ei a quo diligitur: quod simul
cum patre venit ad eum: et mansionem facit apud eum.
An forte putabitur mansionem in dilectore suo fa-
ciuntur patre et filio: exclusus esse ab hac mansionem
spiritus sanctus: Quid est ergo superius ait de spiritu sancto:
Quem mundus accipere non potest: quoniam non videt illum
nostis illum vos: quia vobiscum manet: et in vobis est.
Hoc itaque ab hac mansionem separat: de quo dicitur: Et
vobiscum manet: et in vobis est. si forte quisque sic ab-
surdus est: ut arbitretur cum pater et filius venerint: ut
mansionem apud eum faciant: id est dilectorem suum: disces-
surum inde spiritus sancti: et tanquam locum daturum esse ma-
ioribus. Sed huic carnali cogitationi occurrit scri-
ptura: paulo quippe superius ait: Et ego rogabo
patrem: et alium procuratorem dabit vobis: ut vobiscum sit
in eternum. Hoc ergo discedit pater et filio venientibus:
sed in eadem mansionem cum ipsis erit in eternum:
quia nec ille sine ipsis venit: nec illi sine illo: sed pro-
pter insinuationem trinitatis personarum: etiam singu-
lis nominatis: dicuntur quodam separatim: non tamen alijs se-
paratis intelliguntur: propter eiusdem trinitatis
unitatem: vnamque substantiam atque deitatem patris et filii
et spiritus sancti.
Quod traditur sit regnum filii patri. **La. X**
Habet itaque regnum deo et patri deus
nam iesus christus: non se inde separato: nec
spiritus sancto: quoniam producet credentes ad con-
templationem dei: ubi est finis omnium bonarum acti-
onum: et requies sempiterna: et gaudium quod nunquam
aufertur a vobis. Hoc enim signat in eo quod ait: Ite-
rum videbo vos: et gaudebit cor vestrum: et gau-
dium vestrum nemo tollet a vobis. Cuius gaudium sicut
dine presignabat. Maria sedens ad pedes domini: et
interea in xbum eius: quia quieta scilicet ab omni
actione: et interea in veritate firmam quendam modum:
cuius capacitas est ista vita: que tamen presignaret illud: quod
futurum est in eternum. Martha quippe sorore sua in
necessitatis actione perstante: quoniam bona et
utilia: tamen cum requies successerit transitura: ipsa re-

Job. 10

Job. 14

1. Cor. 15

Job. 14

Ibidē

Ibidē

Ibidē

Job. 14

1. Cor. 15

Job. 16

Luc. 10